

Зміст

Пролог	9
Глава 1	17
Глава 2	20
Глава 3	24
Глава 4	33
Глава 5	38
Глава 6	46
Глава 7	51
Глава 8	58
Глава 9	63
Глава 10	70
Глава 11	74
Глава 12	77
Глава 13	80
Глава 14	85
Глава 15	93
Глава 16	102
Глава 17	106
Глава 18	120
Глава 19	123
Глава 20	132
Глава 21	141
Глава 22	147
Глава 23	156
Глава 24	162
Глава 25	169

Глава 26	177
Глава 27	184
Глава 28	187
Глава 29	195
Глава 30	198
Глава 31	204
Глава 32	207
Глава 33	211
Глава 34	218
Глава 35	225
Глава 36	230
Глава 37	240
Глава 38	245
Глава 39	250
Глава 40	257
Глава 41	262
Глава 42	268
Глава 43	272
Глава 44	280

Пролог

Спочатку новий власник удає, ніби жодного разу не подивився на підлогу вітальні. Просто не звернув уваги. Ані тоді, коли вони вперше оглядали будинок. Ані тоді, коли інспектор провів їх приміщеннями. Вони проміряли кімнати, указали перевізникам меблів, куди поставити диван та піаніно, затягнули всередину все нажите й жодного разу не зупинилися, аби подивитися на підлогу вітальні. Вони вдають.

А першого ж ранку вони спускаються вниз — і бачать ось це, надряпане на білодубовій підлозі:

ГЕТЬ

Деякі нові власники вдають, ніби це жартома зробив хтось із друзів. Інші впевнені, що це справа рук перевізників, яким вони не дали на чай.

Кілька ночей по тому зсередини північної стіни хазяйської спальні починає плакати немовля.

Зазвичай вони дзвонять саме після цього.

І цей новий власник у слухавці — зовсім не те, чого потребує наш герой, Гелен Гувер Бойл, цього ранку.

Усі ці заїкання та схлипи.

А чого вона потребує, то це ще однієї філіжанки кави й назви домашньої птиці із семи літер. А ще їй потрібно прослухати радіосканер — перехоплювач поліційної частоти. Гелен Бойл клацає пальцями, поки із сусіднього

кабінету у двері не просовує голову секретарка. Наш герой обхоплює слухавку обіруч і вказує нею на сканер, кажучи:

— Там код дев'ять-одинадцять.

А секретарка, Мона, знизує плечима й каже:

— І що?

І то, що їй треба подивитися значення в довіднику.

Мона каже:

— Розслабся. Це магазинний крадій.

Убивства, самогубства, серійні вбивці, випадкові передози — не можна чекати, поки все це потрапить на першу газетну шпальту. Не можна дозволити іншому агенту перехопити в тебе черговий перспективний варіант.

Гелен потребує, щоб новий власник будинку номер 325 на Крествуд-террас на хвилину замовк.

Звісно, повідомлення на підлозі вітальні не забарилося. Дивує інше: немовля зазвичай починає не раніше ніж на третю добу. Спочатку примарне послання, потім дитячий плач на всю ніч. Якщо власники витримують і це, наступного тижня вони дзвонитимуть стосовно обличчя, що з'являється, відбиваючись у воді в наповнюваній ванні. Одутлого, зморшкуватого обличчя з темними проваллями замість очей.

Третій тиждень приносить примарні тіні, що кружляють стінами їдальні знов і знов, поки всі сидять за столом. Потім, можливо, сталося би ще що-небудь, але до четвертого тижня досі не дотягнув ніхто.

Звертаючись до нового власника, Гелен Гувер Бойл каже:

— Якщо ви не готові піти до суду й довести, що будинок непридатний для життя, якщо не в змозі довести без тіні сумніву, що попередні власники знали про те, що відбувається... — вона каже: — Мушу вас сповістити, — вона каже: — Ви програєте таку справу, власноруч спро-

вокувавши дурний розголос, і тоді будинок не вартуватиме ані цента.

А він геть непоганий, будинок номер 325 на Крествуд-террас: англійський тюдор, новий композитний дах, чотири спальні, три ванни й додатковий туалет. На дворі басейн. Наш герой може навіть не заглядати в техпаспорт. Вона продала цей будинок шість разів за останні два роки.

Інший будинок, новоанглійський солтбокс¹ на Ітон-корт — шість спалень, чотири ванни, хол у соснових панелях і кров, що стікає стінами кухні, — вона продала вісім разів за останні чотири роки.

Вона каже новому власнику:

— Будь ласка, зачекайте хвилину, — і натискає червону кнопку.

На Гелен білий костюм і туфлі, але колір не білосніжний — радше білий, як гірськолижна траса в Банффі² з приватним автомобілем і водієм за викликом, чотирнадцятьма одиницями відповідного багажу та номером у готелі «Лейк-Луїс».

Повернувшись до дверей, наш герой каже:

— Мо-но! Місячний Променю! — підвищивши голос, каже: — Дівчино-Духу!

Вона барабанить ручкою по згорнутій газетній сторінці на столі й каже:

— Гризун, слово з п'яти літер — це що?

¹ Солтбокс (англ. saltbox, дослівно «сольова скриня») — житловий будинок із двосхилим дахом, зазвичай двоповерховий спереду й однопверховий ззаду. Традиційний стиль будинку в американській історичній області Нова Англія. (Тут і далі прим. перекл.)

² Банфф — популярний гірськолижний курорт у канадській провінції Альберта.

Поліційний сканер гаргулить словами, булькає і гавкає, повторюючи: «Як зрозумів?» — після кожної фрази. Повторюючи: «Як зрозумів?»

Гелен Бойл кричить:

— А кава — геть нікуди!

За годину вона має показувати особняк у стилі королеви Анни: п'ять спалень, гостьовий апартамент, два газові каміни й обличчя самогубця-барбітуратника, що з'являється пізно вночі в дзеркалі дамської вбиральні. Потім — двоповерхове ранчо з пічним опаленням, утопленою бесідкою та періодичним гуркотом примарних пострілів подвійного вбивства, що сталося понад десять років тому. Ці й інші відомості зберігаються в її планувальнику — товстому записнику в палітурці із чогось схожого на червону шкіру. Туди вона записує все.

Вона знову відсorbує кави й каже:

— Це як називається? Швейцарська армійська моча? Кава має смакувати кавою!

Мона з'являється у дверях, склавши руки на грудях, і каже:

— Що?

А Гелен каже:

— Мені треба, щоб ти заскочила... — вона гортає аркуші своєї книги записів, — Заскочила на Вілмонт-плейс, номер 4673. Це голландський колоніальний будинок із солярієм, чотирма спальнями, двома ванними та вбивством за обтяжувальних.

Поліційний сканер запитує:

— Як зрозумів?

— Усе як завжди, — каже Гелен, записує адресу на картці та простягає її Моні. — Нічого не вирішувати. Шавлію не палити. Чортів не ганяти.